

Witamy Was Drogie Dzieci! Zapraszamy do wspólnej zabawy wraz z Rodzicami.

Temat tygodnia:
ZWIERZĘTA NA WIEJSKIM PODWÓRKU
(01.04.2020 - 07.04.2020)

01.04.2020 „ZWIERZĘTA WIEJSKIE”

Rodzic czyta dziecku wiersz, zachęca dziecko do uważnego słuchania.

Jak kotek zwierzęta mlekiem częstował

*To jest Filik – kotek bury. Ma wąsiki i pazury.
Dobry jest ten kotek Filik: chce, by wszyscy mleko pili.*

Stanął Filik przy kurniku.

- Czy chcesz mleka, koguciku?

Lecz kogucik z kurką czarną na śniadanie jedli ziarno.

Koło żłobu stoi konik. Filik ładnie się uklonił.

- Lubisz mleko?

- Nie, ja rano smaczny owies jem i siano.

Do królika kotek podszedł.

- Pij, pij mleczko, bardzo proszę!

Ale królik siadł pod drzewkiem: chrupu, chrupu – gryzł marchewkę.

*Przed gołąbkim Filik staje, słodkie mleko mu podaje.
- Wypij mleczko sam, Filiku, ja mam groszek w gołębniku.*

Więc do krówki poszedł kotek.

Czy na mleko masz ochotę?

*Nie, Filiku, bo ja przecież jem zieloną trawkę w lecie.
Kolo furki kózka biała także mleka pić nie chciała.
Zabierz sobie kotku dzbanek! Ja jem liście kapuściane.*

Poszedł kotek do motyla i dzbanuszek mu nachyla.

Ale motyl tam na łące pije z kwiatka sok pachnący.

*Teraz kotek mleko niesie do wiewiórki w ciemnym lesie.
Na sosence wiewióreczka gryzie orzech, nie chce mleczka.
Wraca kotek. Koło płotka
Na ścieżynce jeża spotkał.*

Jeżyk woła go z daleka:

- Bury kotku, daj mi mleka!

*O, bo jeże, tak, jak kotki,
bardzo lubią mleczko słodkie.*

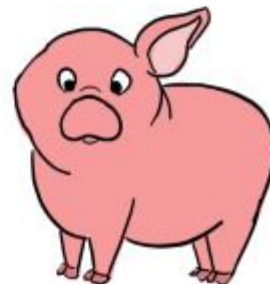
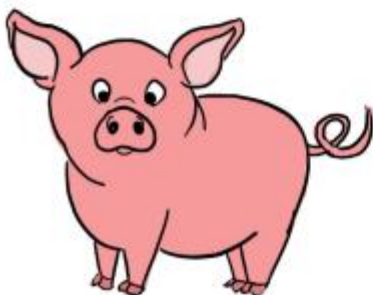
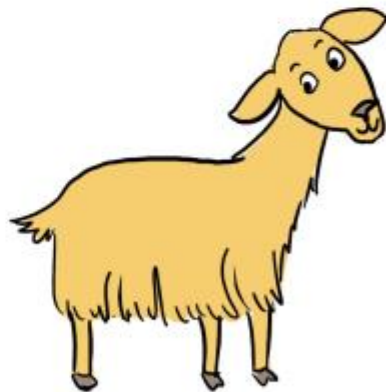
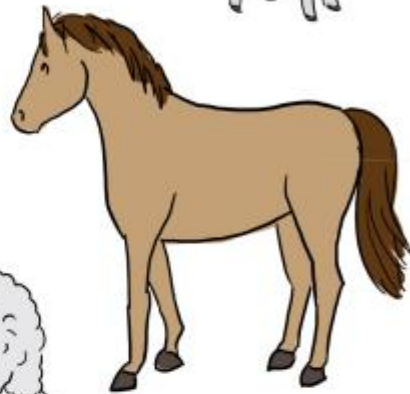
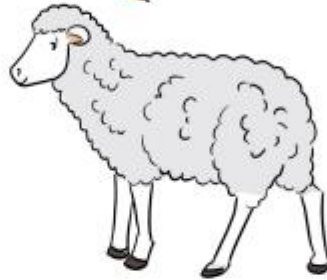
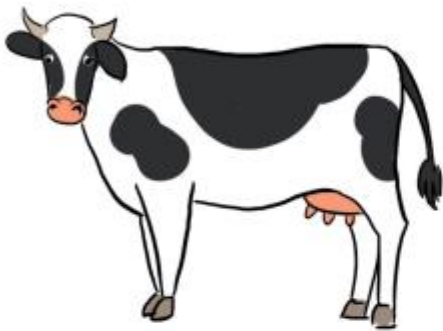
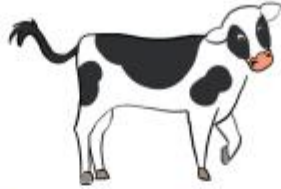

Rodziec zadaje dziecku pytania:

- Jakie zwierzęta wystąpiły w wierszu?
- Co wydarzyło się w wierszu?
- Czym odżywiają się zwierzęta występujące w wierszu?

Rodziec wspólnie z dzieckiem słucha odgłosów zwierząt.

<https://www.youtube.com/watch?v=tj2ccM-9kF0>

Rodzic recytuje wiersz, a dziecko wykonuje odpowiednie ruchy. Powtarzają ćwiczenia.

Spacer zwierząt (Agata Giełczyńska)

dzieci biegają na czworakach

Polną ścieżką piesek biegnie.
Szczeka głośno w nocy, we dnie.
Nie potrafi iść powoli,
on zabawy, harce woli.

idą, kucając i trzymając się za kostki

Kaczka wesolutko człapie,
już po chwili wodą chłapie.
Krótkimi rusza nóżkami,
pływa razem z kaczącami.

poruszają się po kole, przeskakując z nogi na nogę

Żrebak rażno podskakuje,
zmęczenia wcale nie czuje.
Hen, przed siebie dalej gna,
pędzi szybko niczym wiatr!

idą powoli, trzymając ręce za plecami i co jakiś czas wykonując skłony

Kurka nie śpieszy się wcale,
ziaren szuka wytrwale.
Spacerkiem się delectuje
i na robaczki poluje.

idą na czworakach, wolno i spokojnie

Idzie dróżką kotek mały,
czarne wąsy, ogon biały.
Delikatnie łapki stawia,
cichuteńko się zakrada.
Po skończonych ćwiczeniach dzieci zwijają się w kłębek i chwilę odpoczywają.

Zabawy :

„**Zwierzęta**” – Rodzic wymawia nazwę danego zwierzęcia. Dziecko porusza się swobodnie po pokoju, naśladując chód i odgłos wydawany przez to zwierzęcia.

„**A sio**” – Dziecko stoi po drugiej stronie dywanu niż rodzic. Rodzic gra wartości ćwierćnutowe w wolnym tempie, dziecko idzie w jego stronę i mówi w rytmie ćwierćnutowym:

— *Idą koguty, dziobać buty* – gdy są już blisko, Rodzic woła: *A sio, koguty!*, a dziecko krzyczy: *Kukuryku, kukuryku.*

— *Idą kury do stolika* – gdy są już blisko, Rodzic mówi: *A sio, kury!*, a dziecko odpowiada: *Ko, ko, ko.*

— *Idą indory do komory* – gdy są już blisko, Rodzic woła: *A sio, indory!*, a dziecko krzyczy: *Gul, gul, gul*

— *Idą psiaki łobuziaki* – gdy są już blisko, Rodzic mówi: *Do budy psiaki!*, a dziecko zaczyna ujadać: *Hau.*

Ł ł

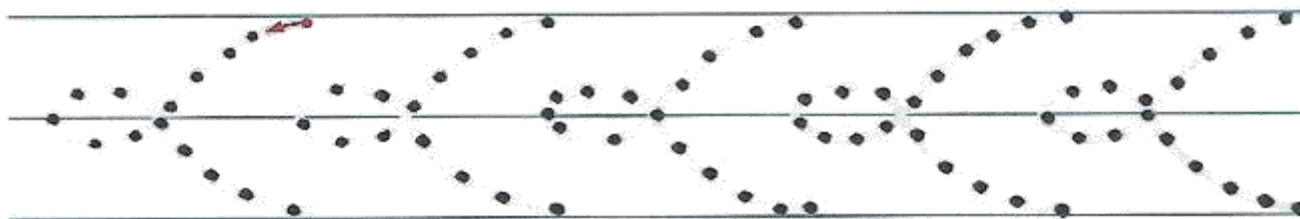

łopata

- Znajdź na obrazku i otocz pętlami wszystkie litery Ł, ł.

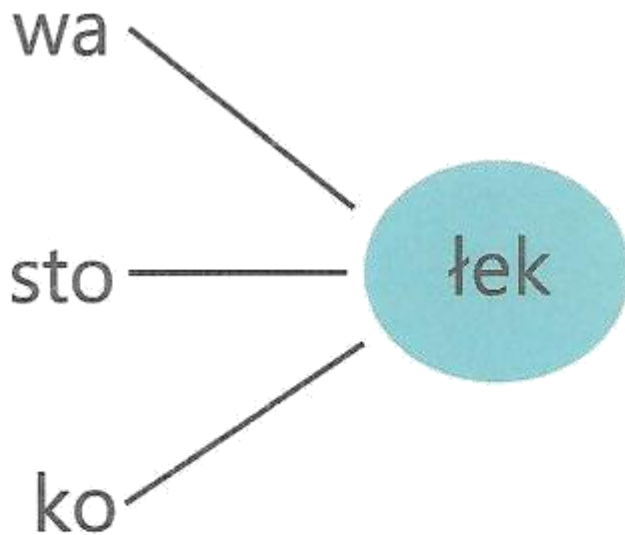

- Narysuj szlaczek po śladzie.

- Odczytaj wyrazy.

„Ł jak łopata” – Napisz literkę ł wg wzoru

- Powiedz, co widzisz na fotografiach. Pod każdym zdjęciem pokoloruj tyle kwadratów, ile jest sylab w wyrazach.

piłka

--	--	--	--

łopata

--	--	--	--

łapa

--	--	--	--

bułka

--	--	--	--

f

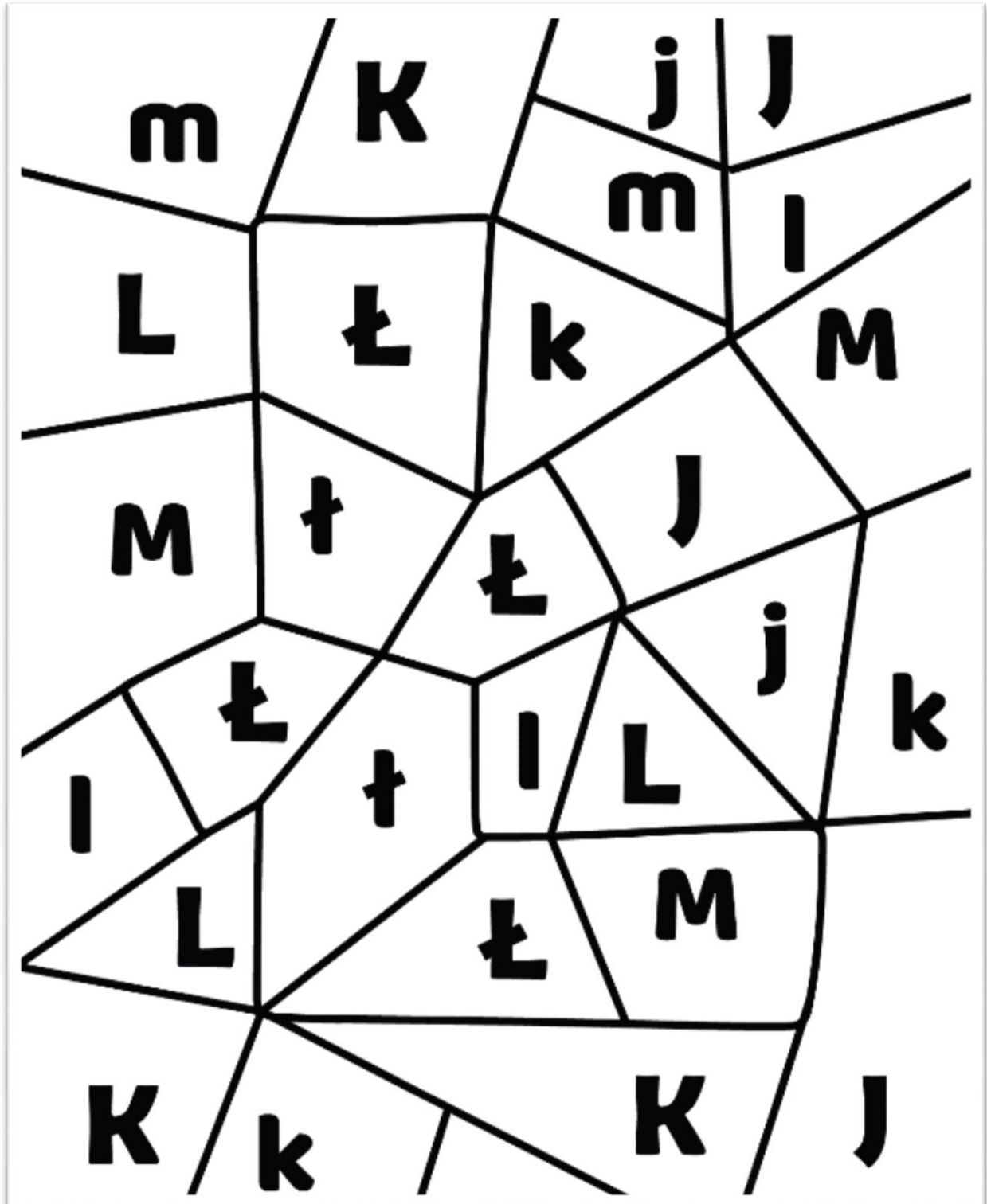
l

fl

f

l

Praca plastyczna. Z plasteliny rób małe kulki a następnie wyklej nimi wszystkie literki Łł.

02.04.2020 „SKĄD SIĘ BIORĄ JAJKA”

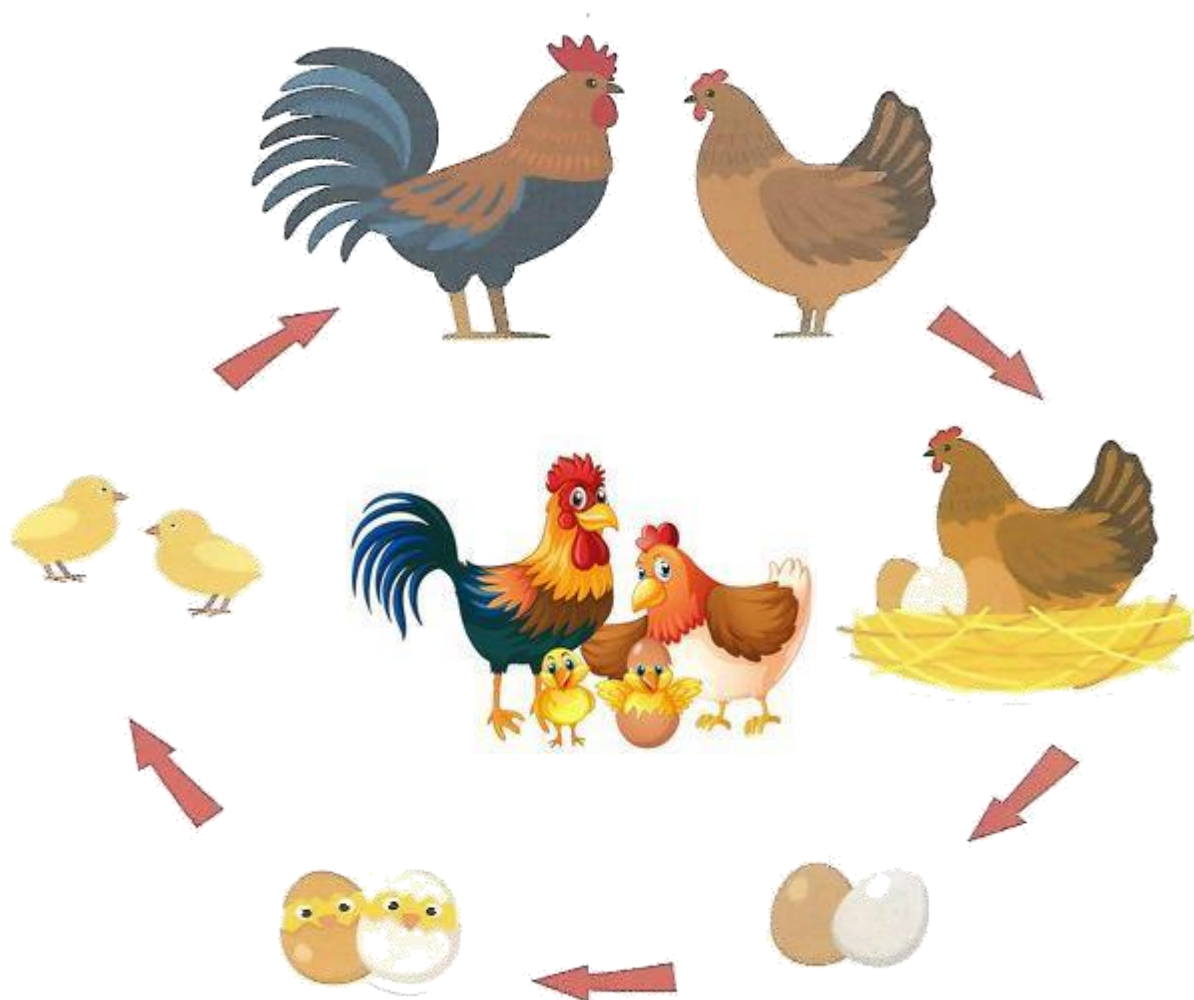
„Ptaki i ich jaja” – pogadanka.

Rodzic zadaje dziecku pytania:

- *Jakie zwierzęta znoszą jajka?*
- *Czy są to tylko ptaki?*

Rodzic przekazuje kilka ciekawostek o kurze: jest ptakiem, który kiepsko lata, nie ma gruczołów potowych, zniesienie jajka zajmuje jej mniej więcej dobę.

Rodzic zapoznaje dziecko z cyklem życia kury.

Z czego składa się jajo?

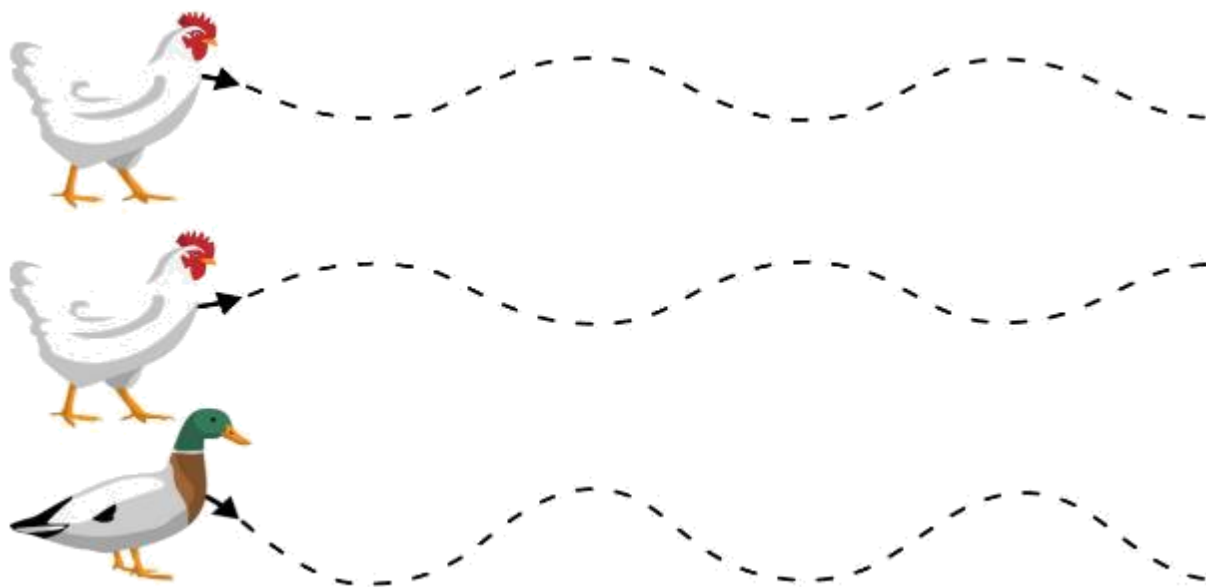
Rodzic przynosi jajko i talerzyk. Rozbija jajko i omawia jego budowę z dzieckiem.(białko, żółtko, skorupka).

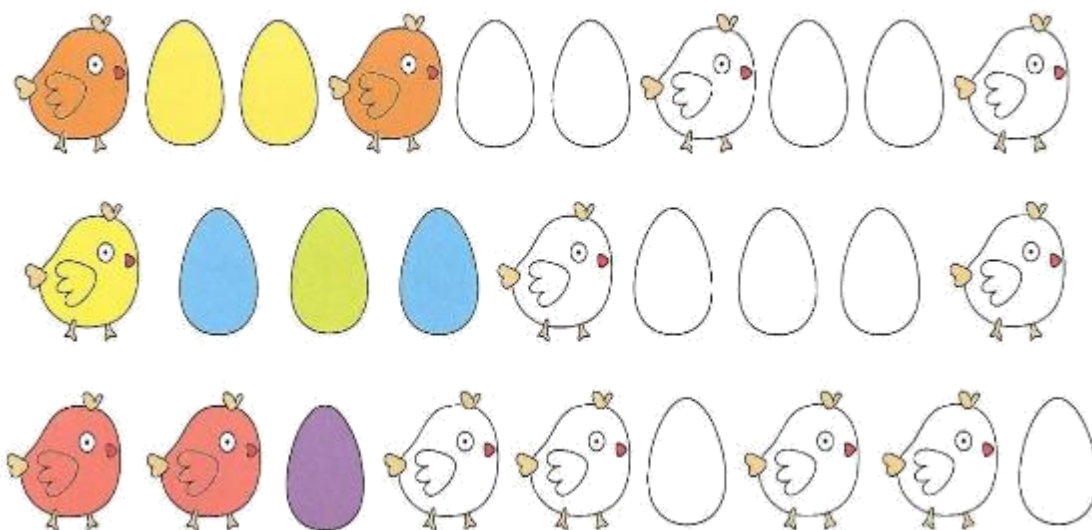
Z rozbitego jajka razem mogą przygotować np. jajecznicę. Rodzic opowiada jakie jeszcze potrawy można przygotować z jajka. Dziecko tworzy własną książkę kucharską, zawierającą potrawy z jaj, rysuje swoje pomysły (jajecznica, jajko sadzone, jajko na twardo, jajka faszerowane, kogel-mogel itp.). Prace zostają omówione, uporządkowane i połączone za pomocą wstążki w książkę kucharską.

!!! Experymenty z jajkami: https://www.youtube.com/watch?v=dtsnC2am0_w

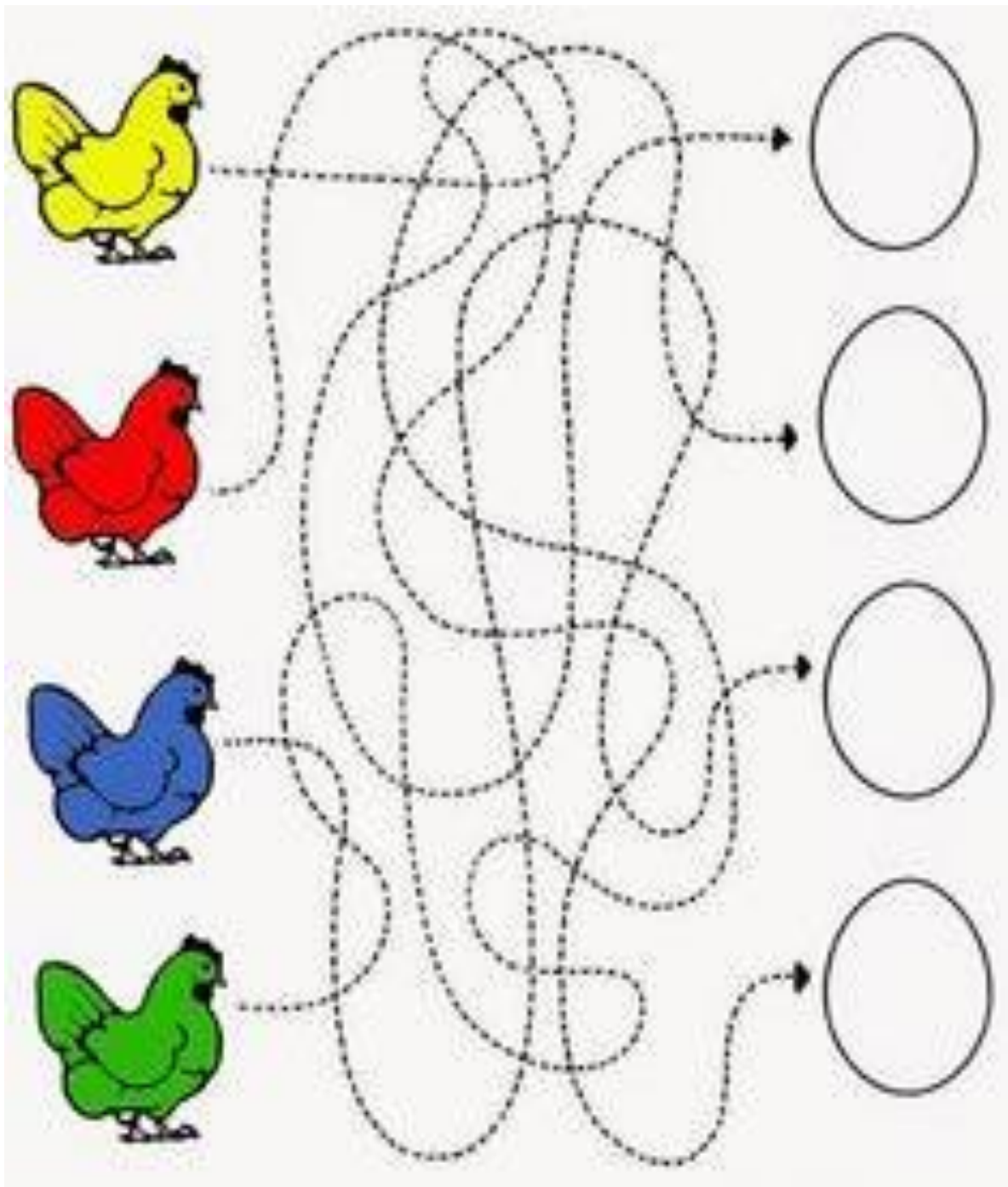
- Narysuj po śladzie.

- Pokoloruj kurczaki i jajka zgodnie ze wskazanymi wzorami.

- Zaprowadź kury do jaj. Pokoloruj jaja .

03.04.2020 „CZY ŚWINIA TO BRUDNE ZWIERZĘ?”

„Świnki w bajkach” – Rodzic prosi dzieci o wymienienie znanych bajek, w których występują świnki (*Babe – świnka z klasą, Kubuś Puchatek, Trzy małe świnki, Świnka Peppa*). Dzieci oglądają wspólne fragmenty którejs z bajek i rozmawiają o świnkach z filmu: gdzie żyją, jak wyglądają, jakie mają przygody. Na koniec przypominają sobie domki, w których mieszkały świnki z bajki *Trzy małe świnki*.

Rodzic czyta dziecku bajkę o śwince.

Bajka o śwince.

W zagrodzie pełnej miękkiego błotka biegała sobie świnka. Miała śmieszny mały ryjek i fantazyjnie zakręcony ogonek, jak na świnkę przystało. Świnka miała wiele siostr i braci, ale tylko dla niej przyszło do głowy pytanie - Jak to by było być kimś innym..?

- Mamo! Dlaczego nie urodziłam się króliczkiem? -zapytała pewnego razu obserwując małe puchate kulki bawiące się w trawie.

- Nie gadaj głupstw - od chrumknęła duża świnka zanurzając ryjek w pysznym jedzeniu.

Chciała bym być króliczkiem.. - westchnęła mała świnka.

Jak pomyślała, tak zrobiła. Przez szczelinę w płocie przedostała się na podwórko, a stamtąd już tylko parę kroków do tych miłych zwierzątek.

- Witajcie króliczki, czy mogę się z wami pobawić? - zapytała grzecznie.

Króliczki poruszyły noskami i nastawiły długie uszy.

- A umiesz kicać? - zapytał jeden mały.

- No pewnie! - odpowiedziała z entuzjazmem świnka i zaczęła skakać po łące.

I hop! I siup! I hopsa! Wywijiała kopytkami na wszystkie strony, a jej radosny kwik niósł się po całym gospodarstwie.

- Stój!! - krzyknęły króliczki, a jeden nawet próbował złapać ją za ogon, ale oberwał kopytkiem i jak reszta schował się pod liść łopianu.- Spójrz co narobiłaś! Nie możesz się z nami bawić, jesteś za duża.

Świnka rozejrzała się "po placu boju", bo tak teraz wyglądało to miejsce. Zielona, mięciutka trawa była teraz zdeptana, liście mlecza poszarpane do niczego już się nie nadawały, a małe króliczki zbite w gromadkę drżały przestraszone akrobacjami świnki.

- No i co? - chlipnęła świnka - Nie nadaję się na króliczka?

Zwiesiła smutny ryjek i podreptała z powrotem do domu.

Nagle nad głową przeleciała wielka czarna wrona i z donośnym "Krrraa!" wylądowała na dachu stodoły.

- Może zostanę wroną? - kwiknęła świnka radośnie - Mama kiedyś wspominała, aby zostać takim ptakiem wystarczy nauczyć się krakać. Podbiegła do stada siedzącego na płocie obok ogródka warzywnego.

- Przepraszam. Nauczycie mnie krakać?

Wrona spojrzała swymi czarnymi oczami na świnkę.

- Krra! Poco dla ciebie nasza mowa, kra! ?

-Chcę być jedną z was! - odpowiedziała odważnie.

Wrony po dłuższej naradzie zgodziły się na tę propozycję.

-Patrz na nas. Otwieraj szeroko ryjek i kracz jak najgłośniej - poinstruowało czarne ptaszysko.

Świnka stanąwszy na dwóch kopytkach, zacerpnęła głęboko powietrza i zakrakala z całej mocy.

Lecz zamiast donośnego "KRRRAA" z gardła świnki wydobyło się przenikliwe "KWII".

Przeżalone wrony zerwały się i szybko odleciały gdzieś hen za horyzont.

- Na wronę też się nie nadaję - westchnęła świnka.

Całemu zajściu przyglądał się Lis. Podszedł do zamysłonej świnki i zagadną.

- Witaj. Chciała byś spróbować jak to jest być lisem? Uważam, że się świetnie do tego nadajesz.

- Naprawdę? A kto to jest właściwie ten lis? - zainteresowała się nowym znajomym.

- Jestem tak jakby porządkowym. Zakradam się nocą do kurników i robię niespodziankę. - odpowiedział sprytnie rudzielec - Jeżeli doczepię ci ogon z gałęzi, z liści zrobię uszy, ryjek przerobimy na długi lisi nos..

Po tych "drobnych" przeróbkach świnka wyglądała jak skrzyżowanie stracha na wróble ze..świnką.

Kolejne instrukcje dotyczyły zachowania się "lisa".

- Musisz zachowywać się cicho i bardzo dyskretnie, najlepiej chodź na paluszkach i chowaj za drzewami, kamieniami gdzie się da, żeby cię nikt nie zauważył.

Świnka starała się jak mogła, ale za każdym razem słychać było ciche szuranie gałęzi imitujących ogon lisa.

Nadeszła pora na akcję w terenie. Świnka miała iść pierwsza i odwracać uwagę, a lis zakraść z drugiej strony i zrobić niespodziankę. Jednak gdy świnka zobaczyła lisa uciekającego z kurami w worku miarka się przebrała.

- Stój oszuście! - krzyknęła. Później wszystko potoczyło się bardzo szybko. Rozpędzona świnka z impetem uderzyła lisa od tyłu, a ten wystrzeliwszy jak z procy wylądował na samym czubku wysokiego świerka.

Naszą świnkę okrzyknięto bohaterką. Nagle z tłumu wielbicieli wyłoniła się mama świnki.

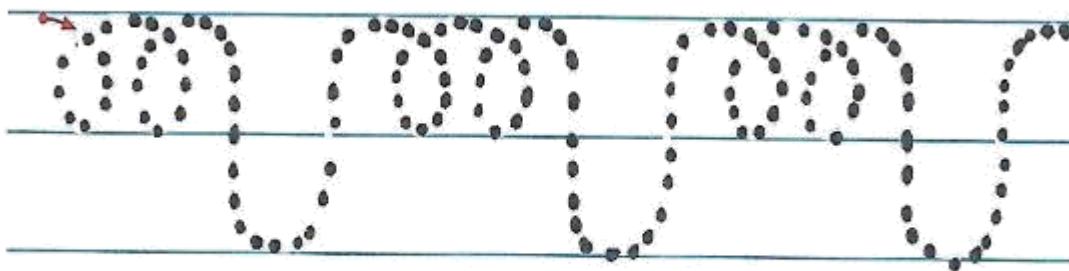
-Ech moje dziecko. Jaki lis? Jakie wrony? Króliczki mi wszystko opowiedziały. Pamiętaj, choćbyś nie wiem jak zmieniła swój wygląd, tam w środku zawsze będziesz świnką - wesołą, dzielną, odważną i za to cię wszyscy najbardziej kochamy - to powiedziawszy zdjęła ze świnki całe przebranie.

Niespodziewanie na drogę wskoczyła żaba.

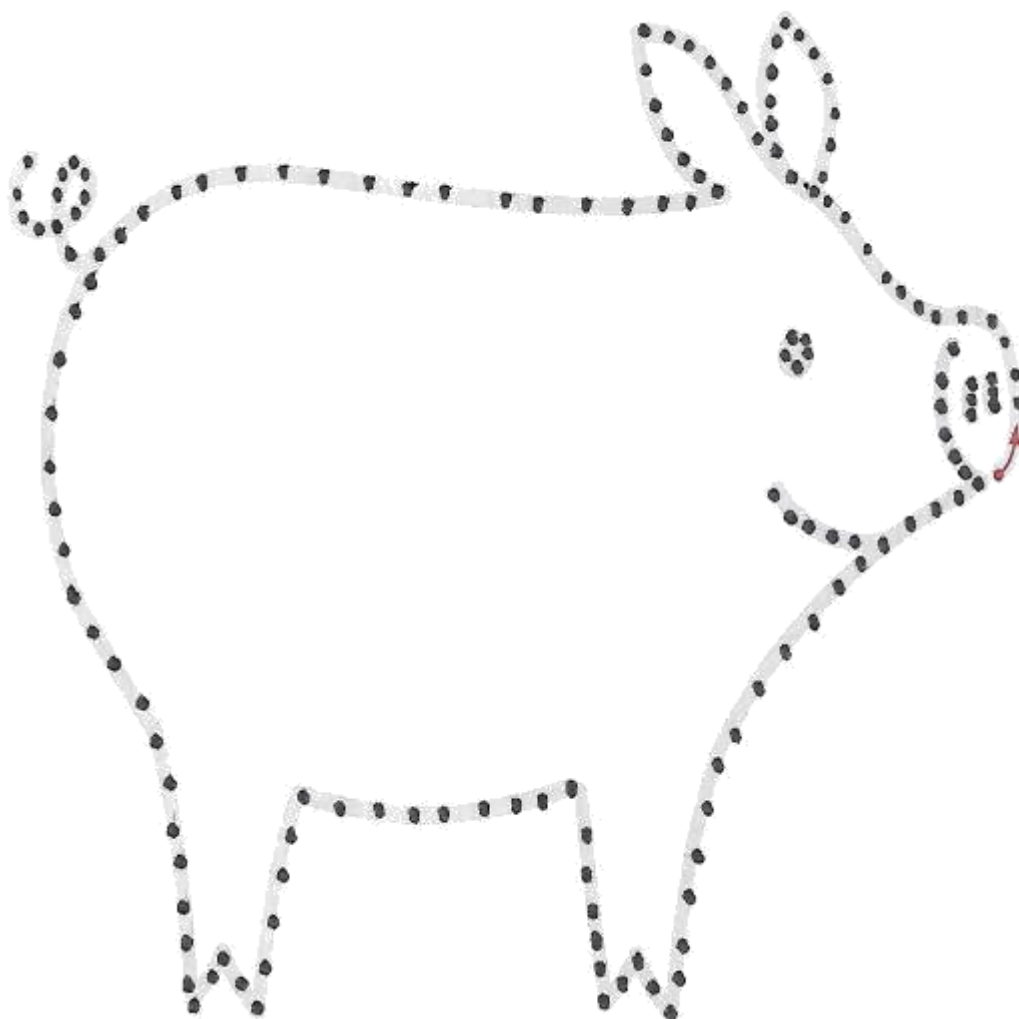
- Ciekawe jak to jest... - rozmarzyła się znowu świnka.

Rodzic zadaje dziecku pytania:

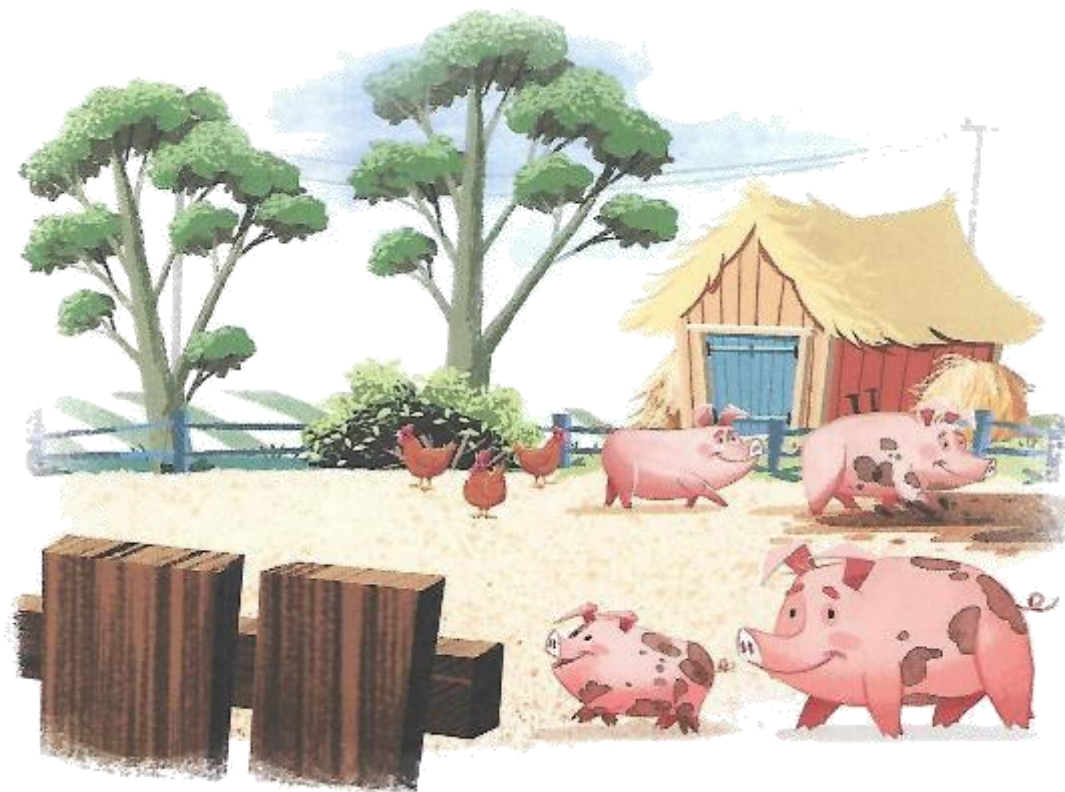
- Gdzie mieszkała świnka?
- Kim chciała zostać świnka i dlaczego?
- Dlaczego świnkę okrzyknięto bohaterką?

- Narysuj świnkę po śladzie i pokoloruj ją na różowo.

- Przyjźy się rysunkowi. Pokaż te świnki które poruszają się w prawo.

- Zastanów się jakich liter brakuje w wyrazach pod zdjęciami. Wypowiedz je.

ur

ogu

urni

Praca plastyczna : Wykonanie świnki. Potrzebować będziemy kółeczka w kolorze różowym różnej wielkości. Wyklejamy świnkę wg wzoru. Można świnkę pobrudzić jeszcze brązową farbą.

04.04.2020 „SKĄD SIĘ BIERZE WEŁNA?”

Rodzin zadaje dziecku zagadkę:

Na polanie trawkę je,
Wybrzydząc bee i bee,
Wełnę ma i duże rogi,
Gdy go spotkasz zejdź mu z drogi.(baran)

Rodzin zachęca dziecko do wysłuchania wiersza.

"Wełniany baranek" J. Gałkowskiego.

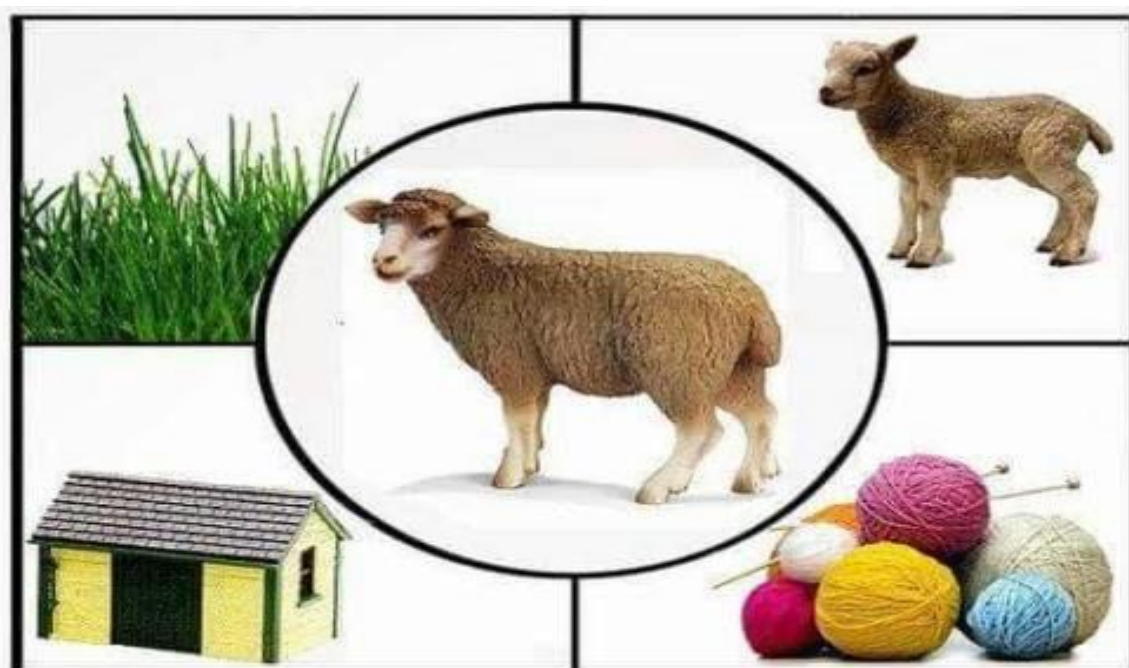
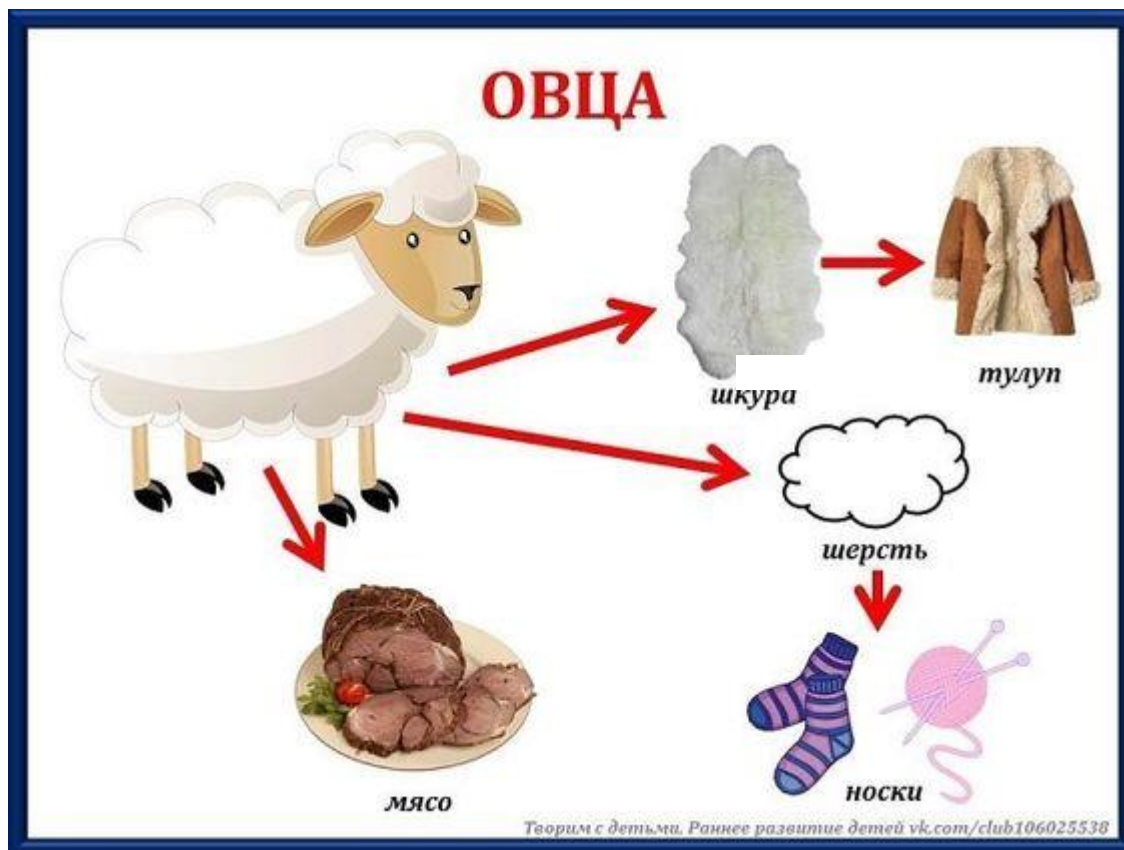
Ten mały nasz baranek
wszyściutko ma wełniane.
Wełniane ma trzewiczki,
wełniane rękawiczki.
Co tu robisz, baranku?
Chłodno dzisiaj od ranka,
chmurki w niebie jak pianka.
Ten mały nasz baranek
wszyściutko ma wełniane.
W kołnierzu futra pełnym
ma lepek cały z wełny.
Ślicznie ci jest, baranku,
w tym wełnianym ubranku.

Rodzin rozmawia z dzieckiem na temat treści wiersza.

- Kto jest głównym bohaterem wiersza?
- Jak ubrany był baranek?
- Jak myślicie czy ubranie baranka jest ciepłe?
- Jak nazywa się samica barana?
- Do czego potrzebna jest wełna, którą mamy dzięki owcom?

Rodzin wspólnie z dzieckiem wybierają się do szafy w poszukiwaniu wełny. Rodzin pokazuje dziecku swetry, szaliki, czapki.... wykonane z wełny

Co daje nam owca ?

Dziecko naśladuje ruchy rodzica do słów rymowanki.

„Owieczki” – zabawa paluszkowa.

Pięć owieczek w zagrodzie bryka:

pokazują całą dłoń

jeden, dwa, trzy, cztery, pięć.

liczą na palcach

Nagle patrzcie, jedna znika!

chowają mały palec, pomagając sobie drugą ręką

Cztery owieczki w zagrodzie brykają:

pokazują cztery palce

jeden, dwa, trzy, cztery.

liczą na palcach

Jedna odeszła, więc trzy zostają.

chowają serdeczny palec

Trzy owieczki małe:

jeden, dwa, trzy

liczą na palcach

idą razem na hale.

„kroczą” palcami po przedramieniu drugiej ręki

Przez strumyk przeskoczą

*zmieniają rękę i „kroczą” po drugim przedramieniu
i dalej wesoło krocą.*

palcami „wspinają się” na czubek głowy

A gdy dotrą na sam szczyt,

całą trawę zjedzą w mig!

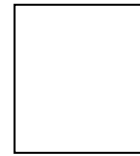
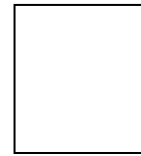
drapią się po głowie

Zabawy ruchowe:

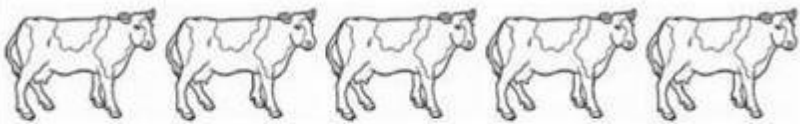

„Owieczki na łące” - Dziecko leży na łące (dywanie) i udaje śpiącą owieczkę. Na dźwięk instrumentu lub muzyki zaczyna czworakować. Na hasło Wilk idzie! Owieczka zatrzymuje się bez ruchu. (zabawę powtarzamy)

„Gdzie jest owca?” – Mama owca ma zawiązane oczy (Rodzic). Próbuje odnaleźć swoje dziecko, zagubioną owieczkę, po dźwięku dzwoneczka (dziecko z dzwoneczkiem porusza się po pokoju). Mama owca idzie za dźwiękiem dzwoneczka. Następnie jest zamiana.

- *Policz ile jest owiec w każdym kwadracie. Narysuj tyle kropek, ile jest owiec.*

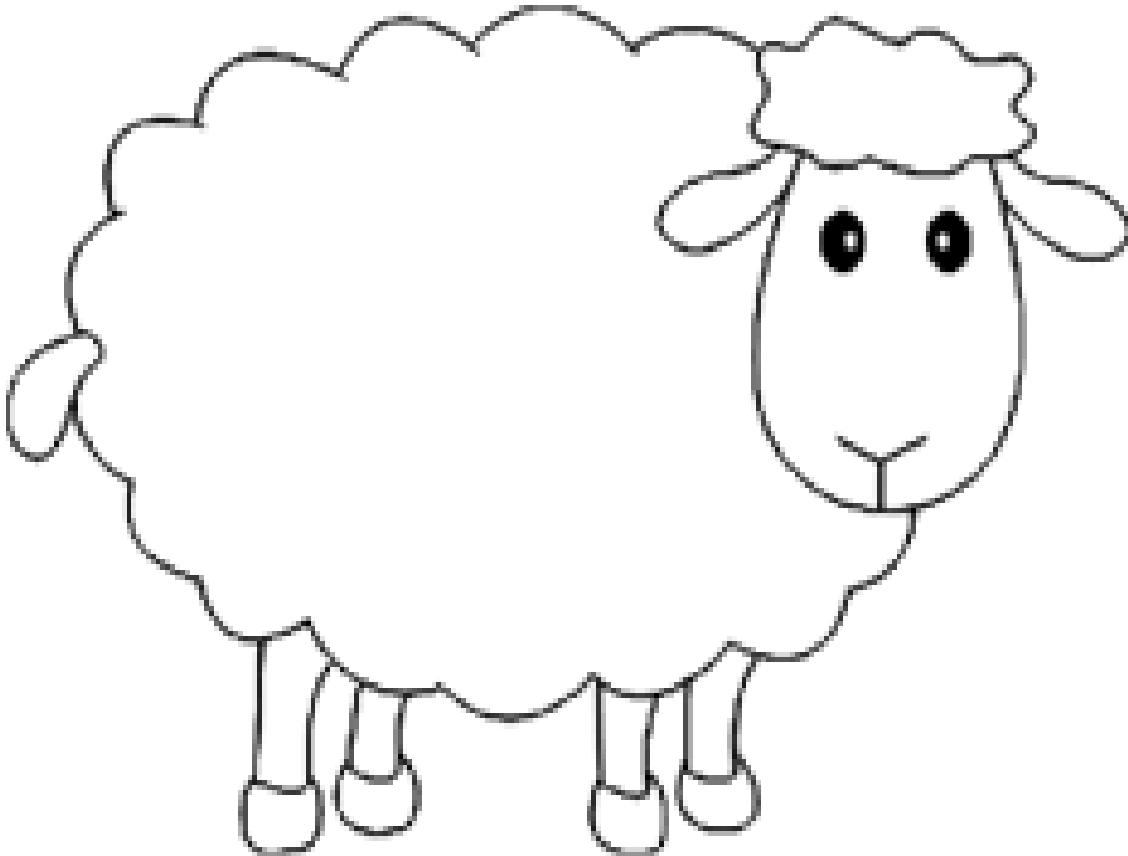
- Pokoloruj zwierzątka zgodnie z liczbą zamieszczoną obok.

2	
1	
5	
0	
4	
3	

- *Połącz zwierzątka z ich domami.*

- *Praca plastyczna.* Wytnij baranka. Z waty zrób małe kulki i wyklej nimi miejsca gdzie jest wełna.

05.04.2020 „**PO CO HODUJEMY KROWY?**”

„Krowa – zwierzę pożyteczne” – rozmowa z dzieckiem na podstawie ilustracji i wiedzy dziecka. *Rodzic zadaje dziecku pytania:*

- Co nam daje krowa?
- Po co hodujemy krowy?
- Jakie produkty wyrabia się z mleka?

„Co nam dają zwierzęta?” – wysłuchanie piosenki i rozmowa inspirowana jej treścią.

Rodzic odtwarza piosenkę :

<https://www.dropbox.com/s/4rsvd3u9lu4po93/Co%20nam%20daj%C4%85%20zwierz%C4%99ta.mp3?dl=0>

Co nam dają zwierzęta?
(sł. Magdalena Ledwoń, muz. Jerzy Zając)

Na wsi wiele zwierząt mieszka,
pieją, gdaczą i gęgają.
Jajka, masło, miękkie pierze
gospodarzom swoim dają.
Kurka chodzi po podwórzu,
jajek zniosła sześć na grzędzie.

Be-be-be-be-be-be-be-be, be!
Be-be-be-be-be-be-be, be!

Jogurt, masło i śmietanę
można zrobić z mleka krowy.
Często jedz produkty mleczne,

Gospodyni już się krząta,
wyśmienity omlet będzie.
Ko-ko-ko-ko-ko-ko-ko, ko!

Ko-ko-ko-ko-ko-ko, ko!

A owieczki i baranki
dają nam swe kamizelki.
Z takiej białej, grubej wełny
bardzo ciepłe są sweterki.

to na pewno będziesz zdrowy!
Mu-mu-mu-mu-mu-mu-mu, mu!
Mu-mu-mu-mu-mu-mu, mu

Do poduszki głowę przytul,
w niej zamknięto puszek biały.
A te miękkie, lekkie piórka
gąski nam podarowały.
Gę-gę-gę-gę-gę-gę-gę, gę!
Gę-gę-gę-gę-gę-gę, gę!
Na wsi wiele zwierząt mieszka,
pieją, gdaczą i gęgają.
Jajka, masło, miękkie pierze
gospodarzom swoim dają.

• *Po wysłuchaniu piosenki dziecko wymienia nazwy zwierząt, które pojawiły się w tekście. Następnie próbuje sobie przypomnieć, jakie korzyści daje hodowla każdego z nich.*

Rodzic zadaje dziecku zagadki.

Czasami jest szara
lecz najczęściej biała.
Nie każdy by odgadł,
gdyby nie gęgała. (gęś)

Uwielbia się kąpać,
krótkie nóżki ma,
na pewno odgadniesz,
gdy powiesz: – Kwa, kwa... (kaczka)

Nigdy się nie czesze,
Choć ma piękny grzebień,
Rano głośno pieje,
W dzień z kurami grzebie. (kogut)

Jest szybki i silny,
W skromnej stajni mieszka,
Kiedy mu jest smutno,
Głośno rży i wierzga. (koń)

Kiedy się w oborze,
Do syta nie naje,
Wtedy głośno ryczy
I mleka nie daje. (krowa)

Nie darmo ją człowiek
Zachęca i prosi –
Chociaż dużo gdacze

Złoty jaj nie znosi. (kura)

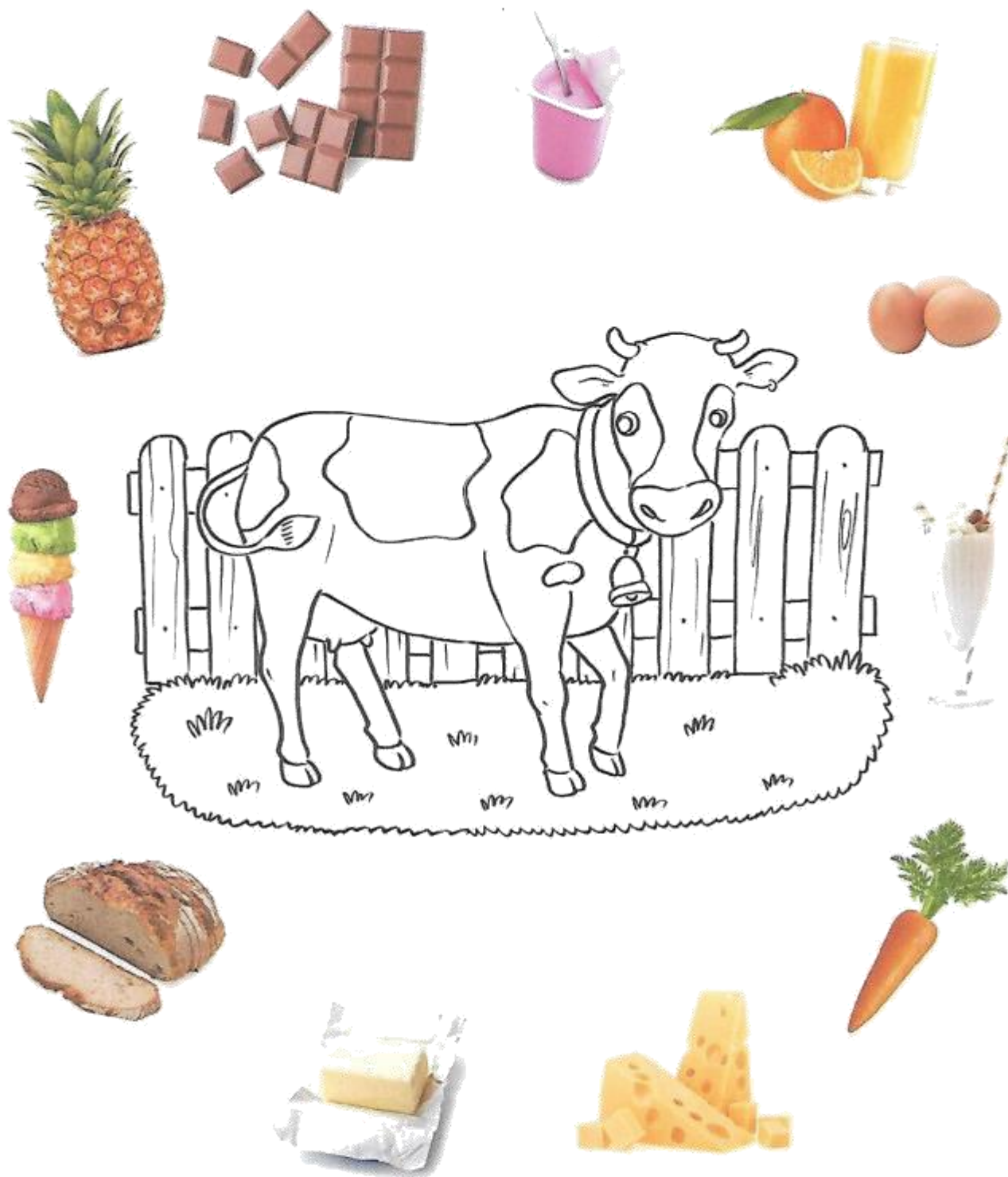
Z jej runa powstają
Sweterki wełniane,
a swojego męża
nazywa baranem. (owca)

„**Poranek na wsi**” – opowieść słowno-ruchowa.

Rodzic snuje opowieść według opowiadania Agaty Giełczyńskiej i wykonuje odpowiednie ruchy. Dzieci kładą się na dywanie zwinięte w kłębek, po czym naśladują prowadzącego.

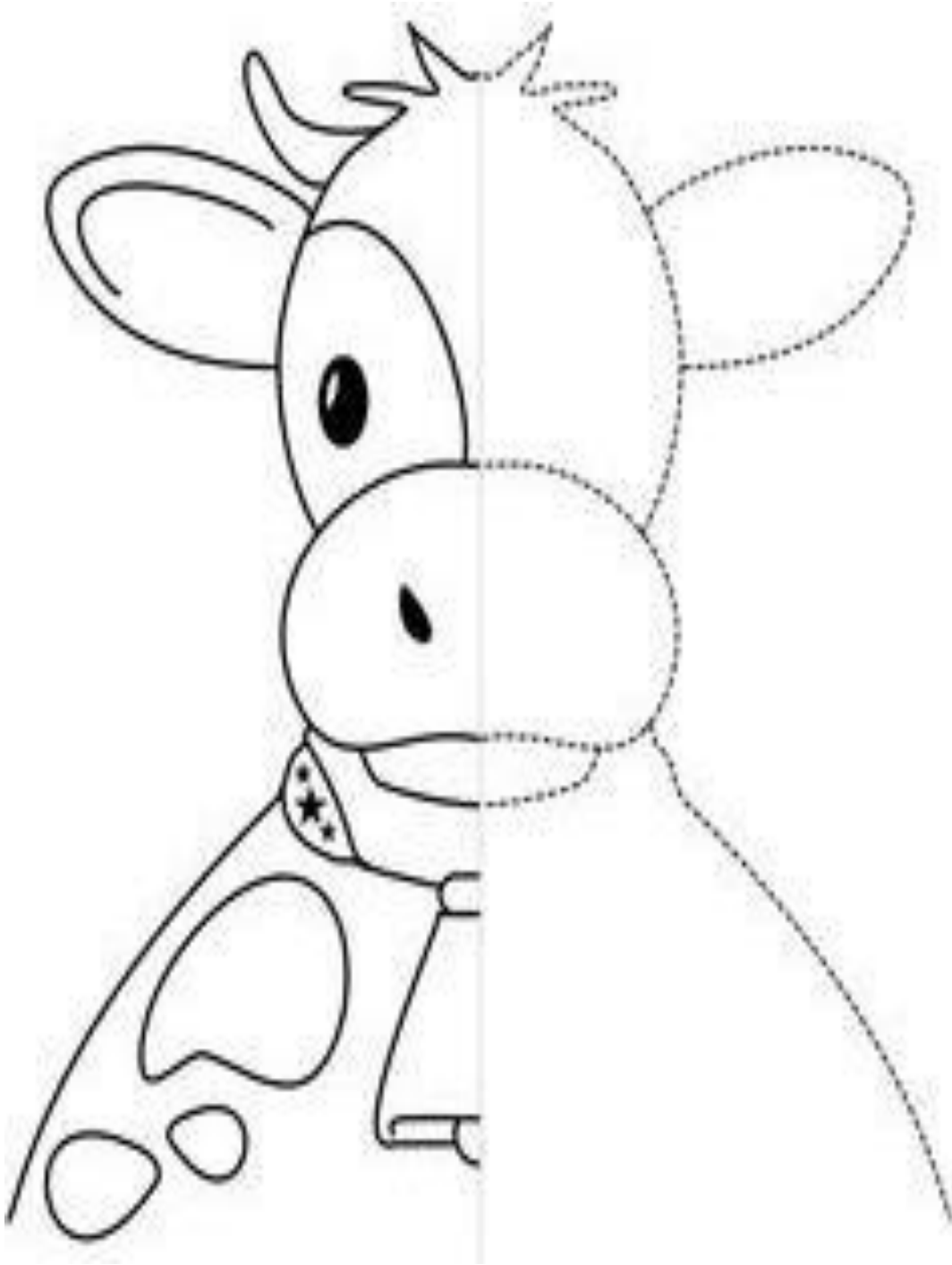
Noc bardzo szybko minęła i zaczęło świtać. Całe gospodarstwo powoli budziło się do życia (maluchy powoli się przeciągają). Jako pierwszy wstał pies Mars i wesoło merdając ogonem, zaczął biegać po podwórzu (poruszają się na czworakach). Jego głośne szczekanie obudziło kota Puszka, który przeciągnął się mocno jeden raz (wykonują koci grzbiet), potem drugi (powtarzają ćwiczenie), po czym ziewnął głośno (ziewają) i wyrzwał na zewnątrz. Nim zdążył cokolwiek powiedzieć, ujrzał spacerujące po podwórzu kury (kładą ręce na biodrach i poruszają się, obciążając palce stóp), które od czasu do czasu grzebały w ziemi poszukiwaniu ziaren i robaczków (pocierają o dywan raz jedną nogą, raz drugą). Tuż za nimi na powitanie dnia wyszły gąski, które szły jedna za drugą, śmiesznie poruszając kuperkami i wyginając długą szyję raz w prawo, raz w lewo (idą jeden za drugim, od czasu do czasu przykucając, poruszają głową w prawo i lewo). A kiedy dotarły do stawu, wskoczyły doń zadowolone (zatrzymują się i podskakują). Nawet krowa Aniela zdążyła się obudzić. Leniwie pokręciła mordą i oblizwała się wielkim językiem (oblizują się, poruszając językiem raz w jedną, raz w drugą stronę). Zaraz ruszyła zjeść trochę siana, nim ubiegną ją baranki, które już podskakiwały, pędząc w stronę żłobu (podskakują). Tak, chyba całe podwórko już się obudziło. Ale... Zaraz, zaraz! A gdzie jest kogut?! (przykładają dłoń do czoła i rozglądają się). Jest w kurniku! Biedaczek zasnął! (łapią się za głowę). To może pozwólmy mu dziś dłużej pospać. Nie budźmy go (kładą palec na ustach i siadają na dywanie).

- Przyjrzyj się zdjęciom. Otocz pętlami obrazki przedstawiające tylko te produkty, które powstają z mleka. Pokoloruj krowę zgodnie z kodem na dole strony.

łata	●	trawa	●	płot	●
nos	●	ogon	●	oko	●

- *Narysuj po śladzie. Postaraj się dorysować brakujące szczegóły.*

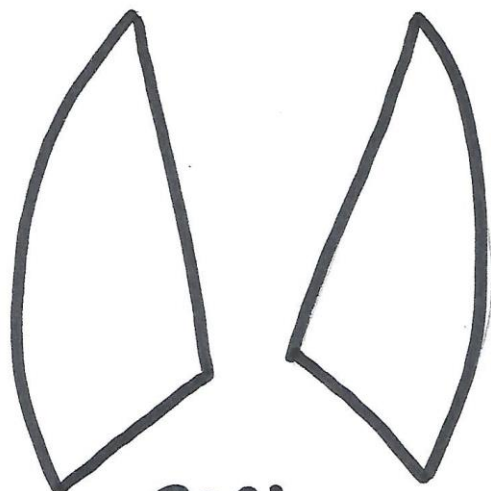
- *Policz łaty na krowach a następnie dopasuj do nich właściwe cyfry.*

8	
6	
3	
2	
5	

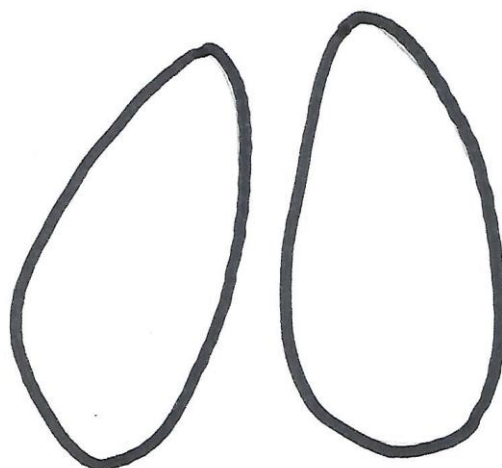
- *Praca plastyczna. Robimy krowę . Potrzebować będziemy: papierowy talerzyk, czarną i różową farbę, pędzelek, nożyczki, szablon.*

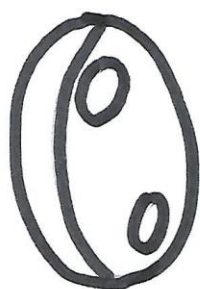
- Na talżyku malujemy czarne łaty. Następnie z szablonu wycinamy uszy, rogi, oczy, buzię i nos. Kolorujemy i przyklejamy wg wzoru.

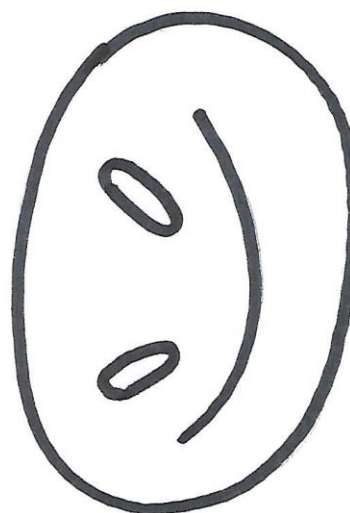
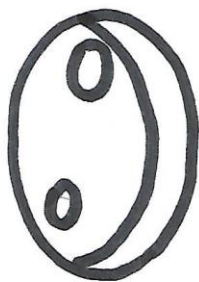
ROGI

USZY

OCZY

BUZIA/NOS

Drodzy rodzice!

Zachęcamy do wspierania dzieci podczas zabaw przez nas proponowanych. Poniżej zamieszczamy kartę „Wesoły Kotek”, która pomoże zmotywować dzieci do zabawy razem z nami.

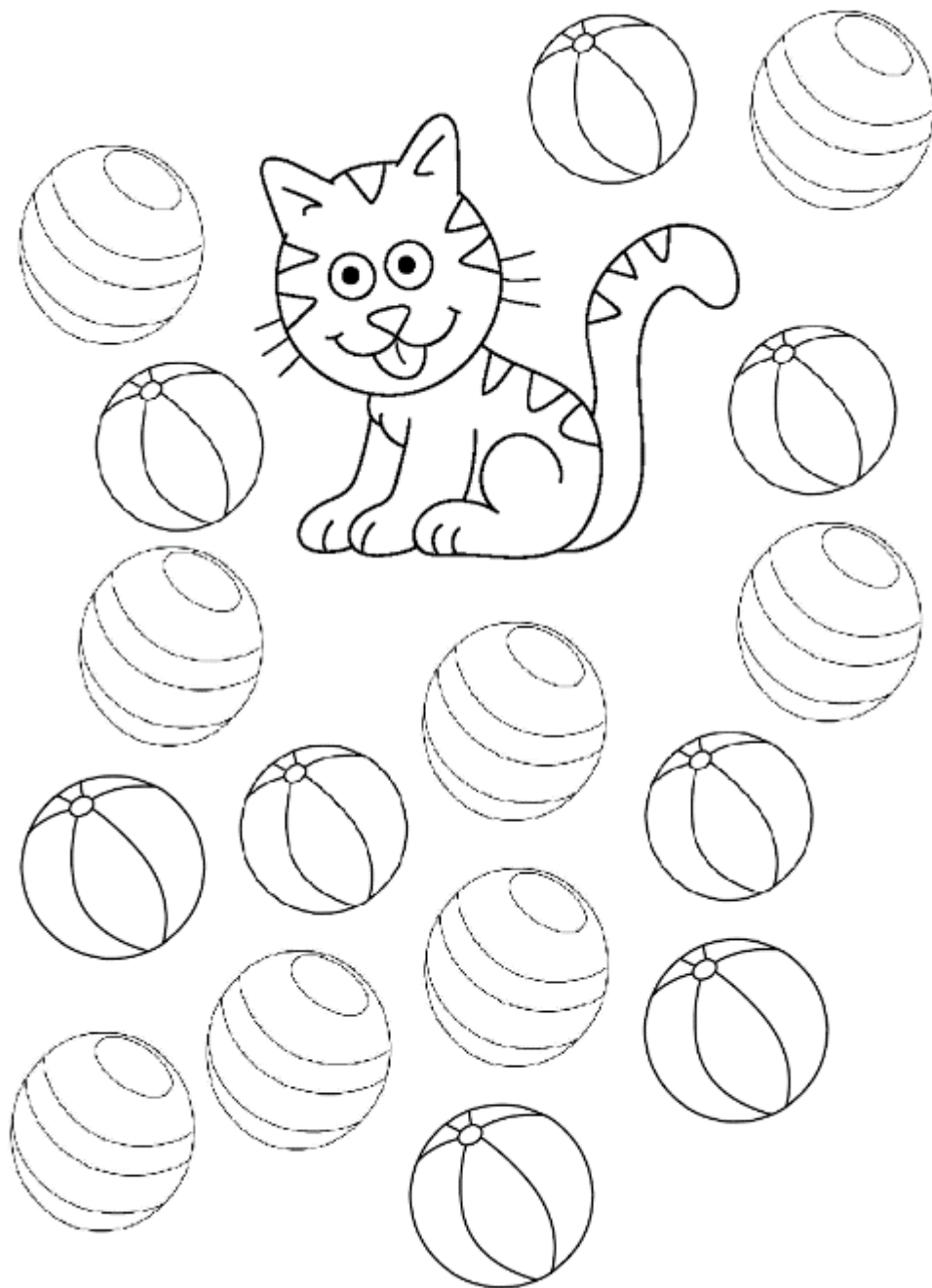
Drogie dzieci!

Pokolorujcie Wesołego Kotka. Po wykonaniu jednego z wyżej zaproponowanych zadań, pokolorujcie piłkę. Kotek chciałby mieć bardzo dużo kolorowych piłek.

Kiedy spotkamy się po tej długiej przerwie, policzymy i porównamy, który Kotek bawił się najchętniej.

Wesoły Kotek -

Imię dziecka

Data: 1.04.2020 – 7.04.2020

Dziękujemy za wspólną zabawę.

Opracowały: Anna Koperska

Aleksandra Zozak-Piecuch